

Önképzőköri foglalkozás

2018. február 9. péntek, 15.00-16.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Három teljes foglalkozást szenteltünk a spanyol barokk talán legnagyobb mestere, Velázquez királyi festő életművének, s ezt folytatja még majd a Nyílt foglalkozás *Szövőnők*-előadása, de valószínűleg kell majd azt követően is Velázquez-órákat tartani, hiszen sem a *Breda átadásáról*, sem a Medici villa tájképeiről, sem a pápa-portréről nem esett szó... Új és új elődök, ősök, kortársak és utódok bukkannak elő a Csoport számára a spanyol múltból, s míg az elmúlt alkalommal Riberára, a „nápolyi spanyolra” ámultunk rá, addig ma Zurbarán, ama ártatlan, megkötözött, sötétből elővilágító bárány festője nyugozott le bennünket az óra elején. A déli nagyváros, Sevilla művészi hagyományáról és a *bodegón*-festészet kiemelkedő alkotásairól, motívumairól folyt a szó, s látnunk kellett e népszerű műfaj kettős lényegét: a naturalista, hűséges valóságfestést, illetve, amire a tanulmányírók felhívták a figyelmet, hogy e paraszti tárgyú, hétköznapi evés-ivás jeleneteknek van mindazonáltal egy spirituális, szimbolikus jelentése, iránya is. Ettől kezdve ezt kerestük a képeken, s úgy véljük: több helyütt meg is találtuk!

Legizgalmasabbnak azok az ábrázolások tündek, melyeken az a bizonyos hátsó, kerettel leválasztott rejtelmes, példázatállító belső festmény vagy jelenet volt megtalálható, s bizony, e képtípusból nem kevés darabra lertünk mind Velázquez-, mind kortársai kezétől! (*Jézus Márta és Mária házában; Jézus és a házasságtörő asszony*)

Az órát, épp csak felvillantva a kép soha-fel-nem-fejthető rejtélyeit, a hajdan több ízben is megbeszélt *Las Meninas* (teologia della pittura) zárta „óriásképeivel a félhomályban”...